

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, în cauza penală în privința lui

Slănina Denis Iosif, născut la 09 octombrie 1993, originar din mun. Chișinău, domiciliat în mun. Chișinău, s. Ghidighici, str. Alexandru cel Bun 24;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1.23.11.2012–20.02.2013 (prima instanță)

2. 26.03.2013– 28.05.2013 (instanța de apel)

3.20.08.2013–30.10.2013 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 februarie 2013, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Slănina Denis a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că Slănina Denis, la 03 ianuarie 2012, aproximativ la orelor 04.00, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Graur Constantin, Calancea Grigore și Bulmaga Marcel, aflîndu-se pe strada I. Radu, 27, mun. Chișinău, a săvîrșit un atac asupra cet. Rojalovschi Dumitru, aplicîndu-i ultimului multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, prin ce i-a cauzat conform raportului de expertiză medico-legală nr. 107 din 05.01.2012 vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, după care i-a sustras bunuri, în suma totală de 3300 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate, Rojalovschi Dumitrii, daune materiale în proporții considerabile.

2.1. Tot el, continuîndu-și acțiunile sale criminale, la 02 ianuarie 2012, aproximativ la orelor 23.30, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană neidentificată, aflîndu-se pe str. I. Creangă 55, mun. Chișinău, a săvîrșit un atac asupra cet. Glavan Victor, aplicîndu-i ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap, după care i-a sustras bunuri, în suma totală de

1500 lei, cauzându-i astfel daune materiale în proporții considerabile.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Slănina Denis să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 6 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, din considerentul, că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia; în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, condiții necesare pentru a aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat, probelor examinate dându-le o apreciere juridică cuvenită, just încadrând acțiunile inculpatului Slănina Denis în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, invocându-se temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, se solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudicării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, din motiv că pedeapsa stabilită inculpatului Slănina D. nu a fost individualizată corect, greșit interpretându-se și aplicându-se prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală; pedeapsa aplicată nu a fost apreciată în coraborare cu faptele comise și consecințele acesteia, nu s-a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise; instanța de apel nu a indicat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Drept temei pentru declararea recursului, procurorul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul

recursului, nu sînt aplicabile în speța dată din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică această hotărîre numai referitor la stabilirea pedepsei, care consideră că nu a fost individualizată corect.

Motivul recurentului precum că instanțele de judecată incorect au individualizat pedeapsa și greșit au aplicat prevederile art.90 Cod penal, Colegiul îl consideră neîntemeiat.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, în special, a prevederilor art.90 Cod penal.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului Slănina D. pentru infracțiunea comisă, instanțele de judecată au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat care nu are antecedente penale, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, drept circumstanțe atenuante fiind căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, vîrsta tînăra a acestuia (la momentul săvîrșirii infracțiunii abia trecuse de 18 ani), este elev la școala profesională nr.6 mun. Chișinău, a recunoscut pe deplin vina, acceptînd examinarea cauzei în baza art.364/1 Cod procedură penală.

Deasemenea, Colegiul penal menționează că instanțele de judecată just, i-au aplicat inculpatului Slănina D. o pedeapsa în limita sancțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, totodată ținîndu-se cont și de prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei cu închisoarea, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime din

maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei, astfel pentru art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, instanța de judecată a operat între limita minimă de 4 ani și limita maximă de 6 ani și 8 luni.

Potrivit art.90 Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, dacă va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocârm în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii. Prin urmare, Colegiul remarcă, că instanța de apel, menținându-i pedeapsa închisorii pe un termen de 4 ani, a respectat limita sancțiunii art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, care a fost aplicată prin prisma art. 364/1 Cod de procedură penală și interdicții de aplicare a art.90 Cod penal în atare situație, legea nu prevede. Astfel se consideră neîntemeiat argumentul recurentului, precum că instanța de apel, în decizia sa, nu a indicat motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Slănina D.

Raportând aceste circumstanțe la afirmația recurentului, precum că instanța de apel nu a dat răspuns la motivele apelului, Colegiul conchide că aceasta nu se confirmă, deoarece instanța s-a pronunțat detaliat și motivat asupra tuturor motivelor relevante aduse în apel.

Din cele menționate, Colegiul conchide că pedeapsa aplicată inculpatului Slănina D. este echitabilă și în limitele prevăzute de lege, iar decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul apreciază că temeiurile invocate de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, în cauza penală în privința lui **Slănina Denis Iosif**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 noiembrie 2013.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie